

Divadlo v české kultuře – LS

(otázky ke zkoušce)

1. Poválečné české divadlo v 50. letech (generace 45, divadelní zákon, socialistický realismus v dramatu a divadle, proměna dramaturgie a scénických konvencí)
2. Alfréd Radok (počátky tvorby, inscenace v ND, MDP, spolupráce s Josefem Svobodou, koncept Laterny Magiky)
3. Otomar Krejča (herecké počátky, umělecký program v ND, založení Divadla za branou, spolupráce s Josefem Svobodou, Karlem Krausem, dramatická dílna ND: M. Kundera, F. Hrubín, J. Topol)
4. Jan Grossman (působení v Divadle Na zábradlí, dramaturgický program společenského apelu, zásadní inscenace, spolupráce s Liborem Fárou, společenskokritické absurdní drama V. Havla)
5. Hudební divadlo ve 20. století
6. Moderní česká scénografie (směry, představitelé, přístupy, inscenace)
7. Brněnský brechtovský program (tvorba Evžena Sokolovského v Mahenově činohře)
8. Malé scény v 60. letech (založení Divadla Na zábradlí, Semafor, Činoherní klub, Večerní Brno – absurdní dramatik M. Uhde)
9. Studiová divadla v 70.- 80. letech (Studio Ypsilon, HaDivadlo, Husa na provázku, Divadlo na okraji, Činoherní studio Ústí n. Labem, koncept nepravdělné dramaturgie, autorské herectví, kolektivní improvizace), autoři (A. Goldflam, K. Steigerwald), režiséři (Goldflam, P. Scherhauser, E. Tálská, Z. Potužil, I. Rajmont), inscenace
10. Vývoj českého loutkového divadla
11. Vývojové tendence po roce 1989 (změna politického systému a její odraz v českém divadle, nástup nové generace české režie a dramatiky, vznik nezávislých divadelních scén, alternativní principy v českém divadle)